

W rol. głównej **JADWIGA SMOSARSKA**

Zwyczajne żałobne w Rodezji. TRUP NA TRONIE. Potężny ryk lwa datą pogrzebu.

Północna Rodezja, w październiku. Niedawno temu czarni obchodzili ciężką żałobę z powodu śmierci wielkiego naczelnika, którego berlu i nasza misja podlegała.

W pojęciu czarnego, duchy zwykłych śmiertelników odchodzą w zaświaty do towarzystwa przodków. Duchy ludzi złych, za karę przeniesienia się w małpy, które wędrują po lasach nie zaznając nigdy pokoju — natomiast duchy panujących nie przechodzą nigdy w stan poddańcy.

Każdy murzyn niebezpiecznie jest przekonany, że jego władca przemieni się po śmierci w lwa, i nadal z zaświatów opiekuje się swoimi poddanymi.

Kiedy tej kategorii naczelnik umrze, na dany znak dziesięciu strzałami, wszyscy mieszkańcy królikowskiej wioski, krzycząc i zawodząc przeraźliwie, biegną do chaty zmarłego.

Starsi i doradcy naczelnika natychmiast zwołują radę, na której ogłaszają tradycyjną ceremonię mającą przynieść rozveselenie duszy zmarłego. A więc: ludzom z podległego panowania nie wolno się imać żadnej pracy aż do dnia pogrzebu. Nie wolno bić bębny, ani nie urządzać żadnych zabaw. Kobiety muszą zdjąć wszystkie ozdoby z twarzy, uszu i rąk. Trzeba pozabijać wszystkie zwierzęta rodzaju męskiego, aby pianiem i beczenie nie zakłócały pokoju zmarłemu.

Tegoż samego dnia rozsyłają na wszystkie strony posłańców, aby urzędowo ogłosić śmierć króla, i ućwalone ceremonie. Dokąd tylko dociera ta smutna wieść tam w jednej chwili cała wioska pogrąża się w ciężkiej żałobie.

Podczas gdy czarownik z pomocnikami owijają trupa płótnem następnie rogożką okręcając przy tym mocno tykami inni — uprzętają chatę, w której mieszkała pierwsza żona naczelnika.

Na środku chaty ustawiają tron królewski, czyli zwyczajnie z bambusów krzesło.

Pod krzesłem wykopują dół na 25 cm. głęboki, obok ustawiają dwa garnki.

Kiedy już wszystko gotowe, czterech rośliwych mężczyzn zabiera zwłoki. Na dany znak rusza procesja w stronę chaty, w której poprzednio ustawiono wspomniany tron.

Kiedy zbliża się do drzwi nagle z wszystkich piersi wyrzywa się dziki przeraźliwy okrzyk: „Umarł nasz król!”.

Okrzyk podejmują zamknięte w chatach niewiasty, dziewczęta i dzieci, krzyk ten łączy się w jedno dzikie wycie i zawodzenie.

Na dany znak czarownika w jednej chwili wszyscy cichnie — nastaje grobowa cisza, w którą pogrąża się cała wioska.

Tymczasem do chaty wnoszą trupa i za palają ogniska. Czarownik z pomocnikami wyjmując nieboszczyka z rogożki i sztywne już ciało usadza — wyginając członki — na przygotowanym krześle.

Kiedy usadzono trupa czarownik daje znak gromadzie stojącej przed chatą, aby weszła po raz ostatni oglądać swego króla. Od tego dnia do siedzącego trupa odbywają się istne pielgrzymki.

Według orzeczeń czarownika ostateczny pogrzeb zwłok naczelnika nie może się odbyć dopóki, dopóki w pobliżu jego śmiertelnych szczątków nie zabrzmi potężny ryk lwa. Według dawnych tradycji jest to „duch” zmarłego króla, który rykiem daje znak, że się już wcielił w lwa i odrodzony nowe rozpoczyna życie.

Żony zamykają się do chaty, w której ich pan zakończył życie, aby tam przez cztery dni, bez pokarmu i napoju, z posypanymi popiołem głowami, lamentowały nad śmiercią ich męża i króla. Piątego dnia, kiedy skończy się ta pokuta, muszą one przez wszystkie dni — aż do pogrzebu — często siedzieć przy siedzącym trupie i lamentować.

Dopóki nie rozlegnie się ryk lwa (co zdarza się zresztą po paru dniach, a nie-

raz i po paru tygodniach) zarówno w rezydencji króla, jak i w okolicznych wioskach panuje zupełna cisza. Nie zapalają nawet wielkich ognisk, aby nie odstraszyć tychże o niczym nie wiedzących drapieżców.

Kiedy wreszcie lew potężną swą gardzielą stwierdzi, że nosi już w swym ciele „ducha” zmarłego króla, od tej chwili zaplanowuje radość wielką w wiosce.

Przy biciu bębnow odbywają się tańce i trwają tak długo dopóki każdy i każda z poddanych nie oddadzą w ten sposób ostatniej usługi zmarłemu.

Tymczasem ciało nieboszczyka dobiega w rozkładzie swego kresu. Teraz już myślą o rzeczywistym pogrzebie. Zgnite szczątki, a raczej kupę cuchnącego błota składają w kawałek płótna, obwiązują rogożką i składają do mogiły wykopanej pod rozłożystym mahoniowym drzewem. Na mogile sypią wysoki kopiec, który przez długie lata świadczy, że w swym łonie kryje „potężnego króla”.

Siostra Christiana.

Nie rozweselał klienta podczas golenia. FATALNE SKUTKI DOWCIPKOWANIA.

W małym miasteczku Garh w okręgu Sirmoor wydarzyła się tragi-komiczna historia, która właściwego rozgłosu nabrała dopiero przez wyrok trybunału, stanowiący tak daleko idącą nowość, że blahemu w gruncie rzeczy wypadkowi poświęcili artykuly nawet najpoważniejsze dzienniki angielskie z „Timesem” na czele.

Miejscowy golibroda, zwyczajem przyjętym przez wszystkich adeptów sztuki figara, zabawał swego klienta opowiadaniem wesołych anegdoty, machając przy tym potężnie pędzlem. Fatum jakieś chciało, że pointa tej zabawnej historii przypadła akurat na moment zetknięcia się brzytwy z brodą klienta, który rozbawiony opowiadaniem mu historią zaczął się trząść ze śmiechu.

Skutek był do przewidzenia. Z pod białej, mydlanej piany ukazała się czerwona plama krwi.

Klient wyszedł z razu pokieraszowany, niczym w pojedynku. Na drugi dzień wniósł skargę do sądu, domagając się od golibrody odszkodowania w wysokości 10.000 rupii za uszkodzenie ciała.

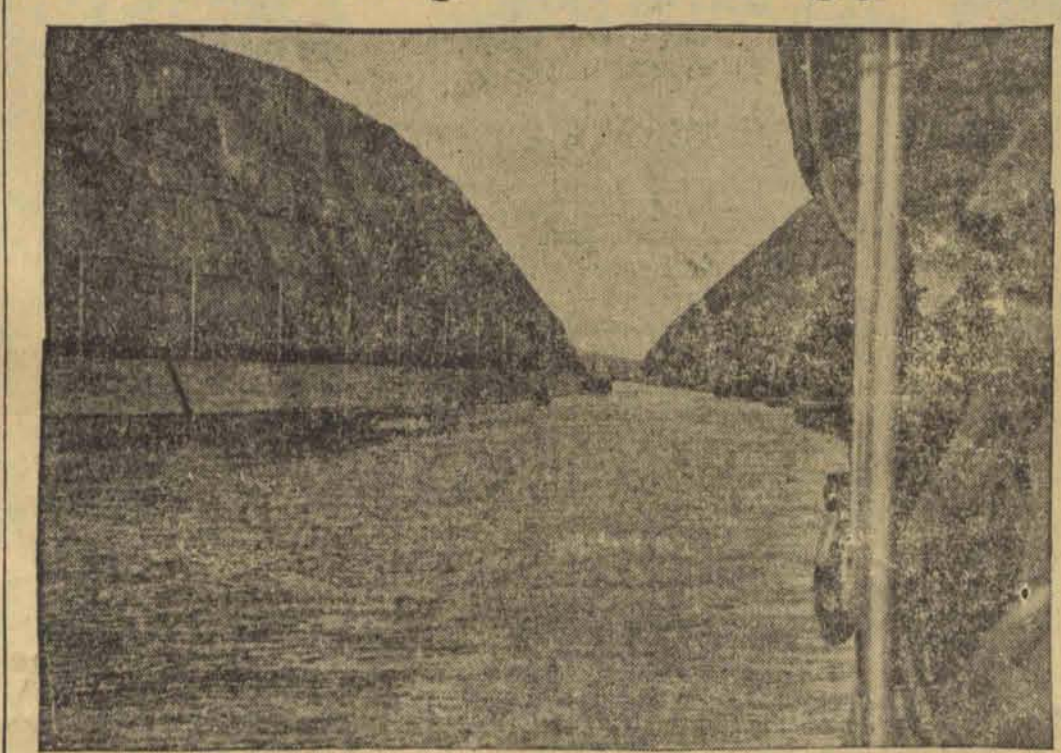
Golibroda bronił się elokwentnie, wywodząc, że od wieków do zadań jego zawodu należy rozweselenie gości podczas golenia. Klient jest sam sobie winien, mógł lepiej panować nad swymi odruchami i wstrzymać się ze śmiechem do zakończenia zabiegu golenia brody.

Sąd podzielił w całości pogląd oskarżonego i skargę oddalił.

Morderca Polki skazany na karę śmierci.

Sąd przysięgłych w Frankfurcie n. O. rozpatrywał morderstwo popełnione na 15. października 1934 roku przez Ernesta Kunerta, który w 1933 roku został skazany na dożywocie za morderstwo. Kunert, który był zatrudniony w dworze Hohentannena koło Königswalde oświadczył w czasie śledztwa, że zaawżał Ernesta Kunerta pochwycić z Falkensee koło Spandau, która także zatrudniona była w dworze Hohentannena w towarzystwie jej dawnego przyjaciela. Oskarżony powodowany zadróżką robił Nowickiej wymówki i doszło nawet do ostrej wymiany słów. W końcu udało mu się zwaćbić dziewczynę do swego pokoju, gdzie jednakowoż wszelkie jego usiłowania celem zbliżenia się do dziewczyny zostały przez nią odparte. Z tego powodu i nie chcąc pozwolić, by przyjaciółka jego wyszła za kogo innego, postanowił ją zamordować. Przyniósł do pokoju siekiere, oświadczaając swej przyjaciółce, że ma zamiar rozłupać kilka drewnin do rozpalenia ogniska. W pewnym momencie zadarł dziewczynę silnym ciosem w głowę, ładając ją trupem na miejscu. Po tym bestialstwie czynnie celem zatarcia wszelkich śladów swego zbrodni, owinął ciało dziewczyny w własny płaszcz, zmywszy uprzednio z podłogi ślady krwi. Następnie przywiązał do zwłok broń i zatopił zwłoki w jeziorze. Dopiero po 15 dniach zwłoki wypłynęły na powierzchnię wody. Podejrzanie padło na Kunerta, który został natychmiast aresztowany. Sąd skazał Kunerta na karę śmierci i utratę praw obywatelskich.

Otwarcie nowego kanału belgijskiego.

Nastąpiło otwarcie nowozbudowanego kanału Alberta, który łączy systematy wodne Belgii i Holandii. Budowa nastroczała duże trudności ponieważ musiano przekopać szerokie pasma niskich gór, co jest widoczne na zdjęciu.

dlaczego Fenomen?..

BO JEST WYKONAWCOWIĄ SUPERHETERODYMĄ
DOSTĘPNĄ W CENIE, ŻYWIĄ TYLKO 25 WATÓW PRĄDU

RADIO TELEFUNKEN

harmonia tonów - symbol jakości

ALEKSANDER SZACH.

LETNISKO W POLSKIM DWORZE

Powieść powakacyjna. — 27

Odnazka olimpijska 1940

Spośród 12113 nadesłanych na konkurs projektów, japoński komitet wybrał wzór odznaki olimpijskiej 1940 r. Jest to owalna, czarna tarcza z japońską flagą pośrodku. U góry znajdują się koła olimpijskie, u dołu napis angielski: XII Olimpiada Tokio 1940.

— Ani chybi stary się upił — zaopiniował — toż o tutaj wczoraj nie nie robił. Przyjrzał się bliżej grabiom i zauważył, że na końcu drzewca osadził ktoś wydróżną dynię.

— He, he, he! — roześmiał się, a to ci dopiero! Kogo oni mogli tak straszyć, ciekawym. — Rozejrzał się po trawniku i znalazł jeszcze kapelusz i rogowe okulary. Zabrał je i zaniósł do czaładnej. U wejścia stał Mikołaj i z powagą rozkładał na ławeczce arseniał szczotek i pudełeczek z pastą.

— Co ty tam trzymasz? — zagadnął chłopaka.

— A pan Mikołaj to pewnie pozna czyje to — odpowiedział, podając kamerdynerowi kapelusz i okulary.

— Czekaj no. Kapelusz to tego żółtka niechrzczonego, a okulary to tego spaśnego, co się z naszym starym wczoraj włóczył. Gdzieś ty to znalazł?

— A na trawniku pod różaniami.

Kiedy Mikołaj poszedł odnieść zgubę radcy i jego adiutantowi — nie znalazł już ich w pałacu. Zmęczeni i wystraszeni dowlekli się właśnie do stacji i tam przesiedzieli cały czas, dzielący ich od odejścia pociągu.

IX.

Na przegrodzie obrad plenarnych sejmiku udrzychowieckiego był umieszczony w dniu dzisiejszym tylko jeden punkt: ucieczka Pikulińskiego. „Fotel” przydzielny zajęła oczywiście pani Garlichowa. Zabrała ona głos, by streścić wyniki śledztwa i przedstawić oparte na nich swoje wnioski.

— Moi państwo kochani, toż to zwianie to budzą. Temu nawet naiwne dziecko nie uwierzy. Na pewno Pikuliński wyjechał, bo nie chciał tak obdużonych Udrichowicz kupować, a Kalinowscy rozpuścili wieść, że uciekł. Ze to niby kapelusz i okulary siluczone znaleźli Bujanie! Po co by mieli uciekać, przecie nikt ich nie chciał zamordować. Nie, moi państwo, to za bardzo naiwne opowiadanie dla mnie. Garlichowej nikt jeszcze nie nabrał.

— A ja pani mówię, że oni już majątek sprzedali — zapewniała Garlichową prezosowa — sprzedali potajemnie, a potem, żeby było cicho, to rozpuścili wiadomość o ucieczce Pikulińskiego. Kapelusz na pewno zgubił ogrodnik, gdy pijany wracał spać.

Wesoła wdówka wysunęła inną tezę:

— A ja wam powiem, że to było coś innego. Pamiętacie, jaki wczoraj był wściekły Kalinowski przy kolacji? To on na pewno wytknął gdzieś w cichym kącie tego Pikulińskiego no i interes się rozchwiał.

— Ależ to niemożliwe! — odezwały się zewsząd protesty. — Przecież nie mógłby się tak narażać Pikulińskiemu, przecież mu na nim tak zależało.

— No więc dlaczego Pikuliński uciekł? — broniła swego stanowiska rozwódka.

Najmniejsze zainteresowanie w tej kwestii okazała babcia. Babcia nie potrzebowała rozwiązywać kryminologiczno-psychologicznej zagadki: dlaczego Pikuliński uciekł przez okno i podespał różę w ogrodzie. Interesowało ją bardziej bezpośrednie zagadnienie: kto pokapał stearyną biały szal i dlaczego szal ten zostawiony wieczorem na poręczu łóżka znalazł się niewiarygodnym sposobem rano na korytarzu przed drzwiami. Bartek znalazłby niewątpliwie jeszcze jeden argument dla poparcia tezy o wzajemnym przenikaniu się ciał stałych. Exemplum: przenikanie szala przez drzwi! Ale babcia stanęła na realniejszym gruncie, chociaż kierowała się raczej intuicją opartą na bogatych precedensach i wyłóliła skórę Guciovi. Czy intuicja okazała się słuszną trudno powiedzieć, bo Gucio zbeczał się jak zwykle przy takich egzekucjach i zapewniał, że o niczym nie wie. Zagadka pozostała nierozwiązana.

Posiedzenie sejmowe nastroiło rozwódkę uczuciami chaotycznymi w stosunku do rodziny Kalinowskich. Brak podstaw do tego, by upewnić się, że uczucie to rozwinięto się siłą antypatii do wesołej wdówki, która wzięła żywy udział w wyświechtaniu roli Kalinowskich w ucieczce radcy Pikulińskiego. W każdym razie rozwódka wyszukała przedstawiciela rodziny Kalinowskich — Henia, odcignęła go w dalszą aleję parku i złożyła mu kondolencje z powodu ostatnich wypadków:

— Słyszałam, że rodzice pana mają zmartwienie. Panie Heniu, czy to prawda?

Henio wytrzeszczył na nią oczy.

— Mówię o wypadkach ostatniej nocy. Nie pytam z babskiej ciekawości, lecz ze szczerego, serdecznego zainteresowania. Przecież mnie jest tu tak dobrze, czuję się otoczona tak serdecznymi uczuciami, że całym sercem dzielę wszystkie radości i smutki pańskiej rodziny i pańskie także, panie Heniu.

Tu spojrziała w oczy Henia z tak silnym wyrazem współczucia, że biedny chłopiec aż poczerwieniał.

— Czy naprawdę, pani Misiu?

Oczy pani Misi daly Heniowie wyczerpującą odpowiedź.

— Takie już mam serce, panie Heniu. Biedne serce, które mi tylko szkodzi w życiu. Ileż to razy mnie nakarmiono niewdzięcznością za dobre uczynki, jakimi innych darzyłam. I nieraz mi się to zdarzyło, ale nigdy nie mogłam zmienić swej natury. I teraz przywiązałam się do Udrichowicz, do państwa wszystkich. I jeżeli mogę być szczerą to naprawdę pokochałam was.

— Pani Misiu, a mnie też troszczek?

Lazurowe oczy o niebiańskim blasku znikły w cieniu długich rzęs, a koralowe usta rozchyliły się w uśmiechu:

— A jak się panu zdaje?

— Naprawdę nie wiem. Pani bywa dla mnie czasami taka surowa.

— Tylko wtedy, gdy dzidzi się naprzykrza i chce sobie zbyt wiele pozwolić.

Heniowi oczy się zaiskrzyły.

— Pani jest taka słiczna i taka ponętna, że skusiłaby pani prawdziwe dziecko, a cóż dopiero prawdziwego mężczyznę. Święty by nie wytrzymał.

I pociągnął kusićkielkę do siebie, przytulił, przechylił i wycisnął na ustach długie pocałunek.

Pani Misia odruchem kobiecego konwenansu spróbowała odepchnąć Henia, jednak ręce jej sprężone obronnie wprędcie opiotły się dokola jego szyi. Tak to zawsze kobieta szuka ratunku przed napastnikiem przeważnie w ramionach... tego napastnika.

Po chwili jednak oprzytomniała.

— Panie Heniu, jak pan śmiał, przecież tak nie można — broniła pozorów bez silnego zresztą przekonania.

Henio nie odpowiadał. Wpatrzony w półprzymknięte w zaróżowioną twarz pani Misi. Objął ją znowu. Przesłała się bronić.

— Heniu, nie, nie można — powtórzyła cicho nienaturalnie niskim głosem — jeszcze kto podpatrzy.

— Nikt nie podpatrzy, moja cudna...

— To co on sobie pomyśli?...
Znow się zważył w pocałunek

(d. c. n.)

ECNA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w kilku wierszach

Zarząd Miejski przyznał nauczycielom szkół powszechnych publicznych i prywatnych subsydiów w Warszawie prawo do nabywania biletów trasowych tramwajowych i autobusowych po cenie ulgowej, przysługującej uczącej się młodzieży. Dyr. Tramwajów i Autobusów rozpoczęła już sprzedaż tych biletów.

W związku z obniżeniem się temperatury, ogród Zoologiczny w Warszawie czyni przygotowania do nadchodzącej zimy. Na zimowe leże przeniesiono już strusie, żółwie olbrzymie, mrówkojada oraz drobne egzotyczne ptaszki. Hipopotamy pozostają w basenie zewnętrznym przynajmniej około miesiąca, zimować zaś będą w basenie wewnętrznym (stała temperatura 15 stopni) gdzie też będą dostępne dla publiczności.

W r. b. po raz pierwszy przyznane zostaną nagrody Warszawy dla rzemiosła. Składają się one będą z gotówki, odznaczenia i dyplomu. Dla majstrów przyznane będą w roku bieżącym 4-ry nagrody pierwsze, 6 drugich w gotówce oraz 12-cie nagród trzecich w postaci dyplomu. Ta sama ilość nagród o takich samych warunkach przyznana będzie dla grupy uczeleńców. Uczelnio - terminatorzy otrzymają w r. b. 40-ci nagród w gotówce. W chwili obecnej opracowywana jest wysokość poszczególnych nagród. Przyznanie i wręczenie nagród Warszawy dla rzemiosła nastąpi jeszcze w bież. miesiącu.

43.000 bezpłatnych bonów obiadowych otrzymują niezamożni akademicy w bież. kwartale od komitetu wojewódzkiego Tow. Przyjaciół Młódz. Akad. Bony będą przyznawane przez rektorów za pośrednictwem Bractwa Pomocy. W 9 stołowniach akademickich można je zamienić na obiady. Studenci, którzy zamierzają ubiegać się o jakiegokolwiek pomoce stypendia państwowe, odroczenia czesnego, pomoce mieszkaniową, żywnościową itp., otrzymają specjalne karty ewidencyjne, które będą okazywały w instytucjach, udzielających pomocy.

Ministerstwo Skarbu przychyliło się do postulatu Zw. Właścicieli taksówek w sprawie scalenia podatku przemysłowego z opłatami za świadectwa przemysłowe. Dyrektor departamentu podatkowego dr Lubiowski oświadczył bowiem ostatnio delegacji Związku, że obowiązujące przepisy pozwalają na scalenie tego podatku z opłatami za świadectwa w jednoroczną opłatę z góry ustaloną. Wysokość tej opłaty ma być wyznaczona w ciągu najbliższych dni. Będzie ona pobierana z uwzględnieniem kategorii miast. Wyznaczenie stałej opłaty umożliwi niewątpliwie właścicielom taksówek bardziej racjonalną dotąd kalkulację.

Badanie zadłużenia bezrobotnych w sklepach spożywczych w Warszawie wykazało, że w pierwszych miesiącach bezrobocia zadłużenie wynosiło około 100 zł miesięcznie na osobę, jednak już w następnych miesiącach zmniejsza się do 40 zł miesięcznie.

We wrześniu r. b. elektrownia miejska wyprodukowała 13,3 miliona kw. godz., gdy w tymże czasie w r. ub. 10,5 miliona kw. godz. Oznacza to wzrost zużycia prądu o 26,5 proc. Od początku roku zużycie prądu wzrosło przeciętnie o 23 proc.

Krańcówki.

POBITA PLOTKARECZKA.

Przyjemność za 30 zet.

Ktoś z zagranicznych państw, w trosce o bezpieczeństwo swego narodu, wynalazł nowy sposób obrony przeciwlotniczej, mianowicie niewidzialny kurz. Ma ten niewidzialny kurz stanowić niemożliwą do przebycia dla nieprzyjacielskich samolotów zasłonę.

Bardzo pięknie. Ale w Łodzi to nikomu nie imponuje. My mamy naturalne, olbrzymie zapasy kurzu i nie potrzebujemy go dopiero sztucznie produkować. Wprawdzie ten nasz kurz jest, niestety, widzialny i „odczuwalny”, ale za to jest go bardzo dużo i zupełnie bezpłatnie. Jeśli inne narody specjalnie starają się sfabrykować kurz dla obrony przeciwlotniczej, to przecież jasnym jest chyba, że Łódź powinna wyzyskać swój naturalny kurz.

Zastanówmy się tylko, jak to przeprowadzić? Bardzo łatwo. Kiedy najsilniej od czuwamy w Łodzi kurz? — Gdy zawieje wiatr. Tumany kurzu zasypują nam wówczas oczy, uszy, nos i usta. Nieprzyjacielski lotnik zacząłby od razu kichać i parskać, wypuściłby z rąk ster, stracił panowanie nad aparatem i maszyna spada na ziemię i rozbija się. Chodzi więc o to tylko, że wiatr naturalny może nie zawiąć w odpowiedniej porze, a więc wystarczy wynaleźć sztuczny wiatr. Wprawdzie naturalnych wiatrów łódzian jest „mnóstwo za bardzo”, ale — że tak powiem — na dole, kiedy wiatry antysamolotowe potrzebne są na górze. Wynaleźć taki wiatr jest bardzo łatwo: ot zrobi się wielki elektryczny wentylator i on już wzbije tumany naturalnego kurzu na potrzebą do obrony lotniczej wysokości.

Od czasu, kiedy doszedłem do tego genialnego wynalazku, zaczynam z rozczuleniem patrzeć na tumany rodzimego piasku i kurzu, które przelewają się przy najslabszym podmuchu wiatru ulicami, osiadając w naszych płucach i oczodolach. Ten kurz i piasek (skąd się tego świątwa tyle w Łodzi bierze?) jest pożyteczny. Może nas uratować bez zbitych kosztów od nieprzyjacielskich najazdów. W ogóle dziwię się, że w czasie próbnego najazdu lotniczego na Łódź, który był co prawda już przed mniej więcej rokiem, o ile pamiętam — nie użyto kurzu.

Krawiec zastrzelił narzeczoną.

Pieniądze z Ameryki przyczyną dramatu.

Z Sosnowca donoszą: Mieszkaniec żyda Borensztajna przy ul. Kollataja w Sosnowcu był miejscem krwawego zajścia. Do mieszkania tego przyszedł niejaki Engländer, z zawodu krawiec, i po krótkiej wymianie zdań z córką Borensztajna — Salą, wyciągnął rewolwer, strzelając do niej dwukrotnie. Trafiona w pierś, dziewczyna z jękiem osunęła się na podłogę.

Engländer po swym czynie wybiegł na ulicę i, jak się później okazało, udał się do Komisariatu P. P., gdzie oddał rewolwer, przyznając się do zabójstwa.

W międzyczasie przerażeni rodzice dziewczyny, którzy byli świadkami zajścia, zaalarmowali władze policyjne, a ciężko raną córkę przewieźli do szpitala, gdzie walczy ze śmiercią. Lekarz, który dokonał natychmiastowej operacji, wyraził obawę o życie postrzelonej.

Jak się okazuje, Engländer znał się z Borensztajnową od kilku lat. Uchodzili oni za narzeczonych, jednak Engländer nie

A właściwie nie dziwię się, gdyż wówczas nie opublikowałem jeszcze mego epokowego wynalazku z naturalnym kurzem i jego militarnymi wartościami. Ale nie wątpię, że w czasie najbliższego próbnego nalotu samolotów na nasze miasto, kurz będzie już odgrywał poważną rolę.

Ale co tam kurz! Kurz, to fume wobec moich innych pomysłów obronnych (wolać już dawno dobre rady, niż sam miałbym je wykonywać...) Bo niby taki kurz? Głupstwo, drobiazg, mięta można powiedzieć. My nieprzyjacielskich lotników ukatrupimy lepszym sposobem i jeszcze tańszym, bo bez wentylatorów - olbrzymów, na których najlepszy interes zrobiłaby elektrownia. My, panie dziejści, po prostu w chwili nalotu nieprzyjacielskiej eskadry otworzymy szeroko okna we wszystkich (zwłaszcza tych mniejszych) mieszkaniach łódzkich i najeźdźców wytrujemy! Aha...! Gdy z mieszkań wypłyną poprzez otwarte, częściej pierwszy raz w danym roku, okna — wszystkie dusząco — gryząco zapachy łódzian i łódzianek, gdy zawonają dziurawe, drewniane beczki asenizacyjne, kąpiące swą zawartością co noc niemal na łódzkie ulice, żaden, najwytrzymalszy nawet nieprzyjaciół nie przetrzyma i zemrze z zaduchu.

Jak widać, nie ma tego złego co by na dobre nie wyszło.

PLOTUCHNY.

Co tu dużo owijać w bawełnę, kiedy fakt jest faktem: Antonina Gerlewicz jest starą plotkarką. Nie jest stara wiekiem, ale stara plotkarstwem. I gdy Szymon Felner dowiedział się, że Antonia ostatnio uwzględniła się na niego i opowiada wszystkim dziewczętom, meżakom i wdówkom, że Felner jest łobuziak, że żadna kobieta nie powinna się z nim zadawać, bo alimentów nigdy nie płaci a jeszcze „zgrandy” często ukochaną ostatnie pieniądze — nie wytrzymał i zamiast zaskarżyć plotkarkę do Sądu, oświadczył wybił jej jeden zęb cały i jeden lekko spróchniały.

Sąd Grodzki skazał Szymona Felnera na 30 złotych grzywny lub 5 dni aresztu.

Jerzy Krzekci.

Żurnale mód
JESIEŃ — ZIMA
w wielkim wyborze poleca:
Biuro „PROMIEN”
Łódź Andrzejka Nr. 2 tel. 112-08

OHYDNA SCENA NAD BRZEGIEM WARTY.

Dwaj rzeźnicy utopili brata.

Z Sierakowa donoszą: W salce posiedzeń Rady Miejskiej, w gmachu Zarządu Miejskiego, rozpoczął się proces przeciw braciom 34-letniemu pomocnikowi rzeźnickiemu Albinowi Paechowi z Sierakowa i jego bratu 49-letniemu mistrzowi rzeźnickiemu Karolowi Paechowi z Sierakowa, oskarżonym o to, że w Sierakowie, w zamiarze pozbawienia życia swego brata Franciszka, rzucili go do Warty, skutkiem czego utonął.

Na posterunek P. P. w Sierakowie zgłosił się Karol Paech i zameldował, że o godzinie 10 utopił się w Warcie jego brat Franciszek. Na skutek tego policja wszczęła natychmiast akcję ratunkową i po kilku godzinnym przeszukaniu koryta Warty znaleziono w godzinach wieczornych zwłoki Franciszka Paecha. Przeprowadzone na miejscu oględziny zwłok przez lekarza — nasunęły wątpliwości i przypuszczenia, że Franciszek Paech zginął nienaturalną śmiercią. Przeprowadzono drobiazgowo dochodzenia, które przypuszczenia te potwierdziły.

Ustalono mianowicie, że bracia Albin i Karol Paech udali się w godzinach rannych na brzeg Warty, by nałowić ryb. Albin Paech w tym celu zabrał sieć swego brata Franciszka. O godz. 9.30 przybyli nad Wartę. Albin Paech usiadł nad brzegiem Warty w miejscu, gdzie wpada do niej struga Orzeźnica i począł naprawiać sieć. Karol zaś przeszedł na drugą stronę strugi, by w cieniu wikliny przeczytać gazetę. Po pewnym czasie do siedzącego nad brzegiem rzeki Albina przyszedł jego brat Franciszek i począł robić mu wymówki za samowolne zabranie sieci do połowu.

Po ostrej wymianie zdań doszło między nimi do bójki, w czasie której Albin Paech chwycił Franciszka za szyję, następnie podskoczył i obejrząwszy sobie rękę, zawołał: „Tyś mnie udrapnął!” i z jeszcze większą zaciętością rzucił się na swego brata.

RADIO-KĄCIK.

PIĄTEK, 22 PAŹDZIERNIKA.
Warszawa I (Raszyn)
i inne Rozgłośnie Polskie.

15.30 Wiadomości gospodarcze
15.45 „Białe chusteczki” — bajka dla dzieci
16.00 Rozmowa z chorzy — z Łodzi
16.15 Wesoło i sentymentalnie — koncert w wykonaniu krakowskiego kwartetu Schrammli
16.50 Pogadanka aktualna
17.00 Kształcenie pracowników społecznych — odczyt (ze Lwowa)
17.15 Koncert solistów
17.50 Przegląd wydawnictw
18.00 Wiadomości sportowe
18.10 Muzyka z płyt
18.30 Program na jutro
18.35 Audycja dla wsi
19.00 Słuchowisko pt. „Dożywcio” — komedia Aleksandra Fredry
20.00 Pogadanka muzyczna
20.15 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej
W przerwie około g. 21: Dziennik wieczorny i pogadanka aktualna
22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny
23.00—24.00 Programy lokalne

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:
14.00 Rosyjska muzyka operowa — płyty
15.00 Życie artystyczne
15.10 Utwory na akordeon — płyty
15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe
18.10 Wiadomości sportowe lokalne
18.15 Koncert rozrywkowy w wykonaniu kwartetu rewiery
18.40 Pogadanka gospodarcza
18.55 Odczytanie programu
23.00—23.30 Piosenki — płyty

W tym momencie do bójki przyłączył się Karol Paech, który uderzył Franciszka pięścią w głowę, tak że ten przewrócił się. Obaj bracia poczęli go dalej bić, tak że ten przestał się ruszać. Kiedy stwierdzili, że Franciszek nie daje już znaku życia, Karol Paech wszedł na najwyższe wzniesienie nad brzegiem Warty i pilnie rozejrzał się dookoła. Kiedy zaś stwierdził, że nikogo w pobliżu nie ma, wspólnie z bratem Albinem podnieśli z ziemi Franciszka i zaniesli go w dół rzeki Warty oraz rzucili w jej nurty. Następnie zabrali porzuconą sieć i również wrzucili ją do wody. — Obaj bracia jednak nie zauważyli, że świadkiem całego zajścia był Jan Stańko, który z odległości 170 metrów wszystkiemu się przyglądał.

Obu bratobójców osadzono w więzieniu. Do winy się nie przyznali, składając obaj odmienne, sprzeczne z sobą wyjaśnienia, mające za zadanie ukryć prawdziwy przebieg zajścia. Dalsze dochodzenia ustaliły, że bracia Albin i Karol Paechowie żyli w niezgodzie ze swym bratem Franciszkiem. Franciszek Paech był bowiem jedynym opiekunem matki i domagał się zapłacenia komornego za mieszkanie, które obaj zajmowali w domu matki. Na tym tle dochodziło często między nimi do nieporozumień i bójek, w czasie których musiała interweniować policja.

Na rozprawę powołano pięciu świadków. Na wniosek prokuratora Sąd przerwał rozprawę i wyjechał wraz z oskarżonymi na wizję lokalną.

SOBOTA, 23 PAŹDZIERNIKA
Warszawa I (Raszyn)
i inne Rozgłośnie Polskie.

6.15 Pieśń poranna
6.20 Gminnytyka
6.40 Muzyka z płyt
7.00 Dziennik poranny
7.15 Muzyka z płyt
8.00 Audycja dla szkół
8.10—11.15 Przerwa
11.15 Audycja dla szkół
11.40 Tenor Georges Thill — płyty
11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
12.03 Audycja południowa: 1. Koncert rozrywkowy 2. Dziennik południowy, 3. Pogadanka aktualna, 4. Koncert
13.00—15.30 Przerwa (programy lokalne)
15.30 Wiadomości gospodarcze
15.45 Słuchowisko dla dzieci pt. „W pustyni i pustyń” — H. Siemkiewicz
16.15 Koncert orkiestry wojskowej — z Torunia
16.50 Pogadanka aktualna
17.00 Jedyna miłość Juliusza Słowackiego — odczyt (ze Lwowa)
17.15 Recital skrzypcowy
17.50 Nasz program
18.00 Wiadomości sportowe
18.10 Pogadanka społeczna
18.15 Siostry Trix śpiewają — płyty
18.30 Program na jutro
18.35 Audycja dla wsi
19.00 Audycja dla Polaków za granicą
19.50 Pogadanka aktualna
20.00 Koncert rozrywkowy
20.45 Dziennik wieczorny
20.55 Pogadanka aktualna
21.00 Muzyka taneczna
21.45 „Zawrca” — skecz (z Poznania)
22.00 Koncert orkiestry Polskiego Radia
22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny
23.00—1.00 Programy lokalne

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:
15.00 O wszystkim po troszku
15.10 Piosenki w wykonaniu Imperio Argentin — płyty
15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe
18.10 Wiadomości sportowe lokalne
18.15 Pogadanka dla kobiet: „Dziękuję”
18.25 Nowe nagrania rozrywkowe — płyty
18.45 Rozmowa z radioluchaczami
18.55 Odczytanie programu
23.00—23.30 Muzyka taneczna — płyty
23.30—0.30 Koncert żywych

J. CROZET.

Wdzięczne serce.

— Mój Boże! — Co się też z panią dzieje? Serce się kraje na widok, że pani taka smutna, od czasu powrotu ze szpitala. Szyję tu obok, jak zawsze, doprowadzam do porządku bieliznę i suknie, a wleża się przyglądam i, chociaż pani godzi nam leżeć bez ruchu, niby to śpiąc, do brzo widzę, jak pani desperuje. Co się takiego stało? Przecież to nie dlatego, że panią wzięli do szpitala?.. Więc?.. Pewnie gdyby nie to ropne zapalenie ślepej kieszki, byłoby panią zawieźli do jakiejś eleganckiej lecznicy, ale trzeba było zaraz iść pod nóż i nie było na to wszystko czasu. Zresztą czy wstyd być w szpitalu teraz, kiedy każą sobie tak słono płacić? Co innego ja. Nie mam ani grosza przy duszy choć całe życie harowałam. Gdybym zachorowała musiałabym zginąć jak pies, bez żadnej pomocy.

Znów pani płacze, panisiusi? A co! To jednak na wspomnienie szpitala te łzy się leją! Dobrze, nie będę o nim mówiła. Niech pani się nie gniewa na mnie, niedołąge, że nieraz plotę od rzeczy. Dosyć się nasłuchałam, odkąd szyję u pani, że stare panny są do niczego. Minęło już chyba ze

trzydzieści lat, odkąd pani wyhaftowała tę pierwszą różową koszulkę, prawda, proszę pani?.. Aż miło sobie przypomnieć, jaka pani wtedy była ładna, i młoda, i świeża! Ja bo zawsze wyglądałam pokracznie i nikt nigdy nie mógł odgadnąć moich lat. Toteż pani więcej się zmieniała, niż ja.

Ale jak się pani pięknie ubierze i wymaluje, nie wiem czy by się kto domyślił, że z nas dwóch ja jestem młodsza. W każdym razie nie pan Ewaryst...!

Co ja takiego powiedziałam, że pani na głos zawodzi? Mam nie mówić o panu Ewarystcie? Dobrze. Przecież staram się rozmawiać, żeby panią rozweselić...!

Pamiętam dobrze i nie zapomnę wszystkich lat przebytych u pani. Szłyam w małych i dużych, ciemnych i widnych pokojach, zależnie od mieszkanki, a różne bywały! Pamiętam suknie, które dostawałam. Stare tacy, niemodne ozdoby, zniszczone torebki, wszystko to było „dla Ludwiki”. Często sobie o tym wspominam. Mogła się być pani przynajmniej uśmiechać do woli. Kiedyś byłam taka zabawna z tym moim garbem w obcisłej atlasowej żółtej sukni, że pani o mało się nie uduśiła ze śmiechu. Musiałam panią cucić wodą kolonską. Nalałam jej pani do oczu, ale przecież nie namyśliłam.

A z mojej cnoty, ile też było uciechy! To bardzo zabawna dziewczyna, której nikt nigdy w życiu nie kochał. Goście mieli stąły temat do dowcipów. Dlaczego dzisiaj mówię o tym? Ot tak, żeby panią rozśmieszyć. Przyjemnie wspominać dawne dobre czasy!

Ale muszę się przyznać do jednej rzeczy, tylko, że nie wiem, jak to powiedzieć, skoro pani nie pozwala mówić o panu Ewarystcie... Dobrze ja wiem, że pani ma do niego żal, o to, że nie znoście niesprawiedliwości i dlatego nie mogę zamilczeć. A więc pan Ewaryst był w szpitalu, był proszę pani, i to ja go sprowadziłam! Niech pani nie myśli, że jestem niewdzięcznicą! Za doznane dobrodziejstwa chciałam się i ja czymś odwdzielić.

Pani jęczy i ręce składa! Co się stało, to się już nie odstate, proszę pani. Kiedy był w szpitalu?.. Na trzeci dzień po operacji.

Pomyślałam sobie: — Jak by tu wykazać moje przywiązanie, za tyle dobroci?.. Napisać, nie nie mówiąc, do pana Ewarysta. Będzie pani miła miłą niespodzianką.

Pani mówi, że to było niedogodne z mej strony? A ja chciałam dobrze zrobić!.. Widzę jeszcze pana Ewarysta, jak

wszedł na salę... szukał... szukał... Nie mógł pani poznać. W szpitalnej koszuli, z włosami gładzikiem przyczesany i zaplecionymi w cienki warkocz, bez śladu pudru ani różu nie podobna była pani do siebie. I spała sobie pani jak to niewinłatko z otwartymi ustami, nie przezuwając, kto był tak blisko.

Wreszcie, nie mogąc pani znaleźć, zapytał posługaczki:

— Gdzie jest pani Diana de Lenval?

— Nie ma u nas takiej.

Stał młodzieńki oniesmielony, w pięknym szafirowym krawacie, obracając w rękę wianuszek purpurowych róż! Pielęgniarka, widząc jego załopotanie podeszła do niego.

— Ropne zapalenie ślepej kieszki?.. Tu tak — wskazała z uśmiechem. — Jest, jest pana mamusia!

Niech się pani uspokoi! Nie trzeba się tak przejmować. Pielęgniarka nie mogła przypuszczać prawdy.

Pan Ewaryst zagryzł usta i nie odpowiadał niepewnie podszedł do pani. Na szczęście dojrzał mnie, dającą mu znak. Stał się boku, nie mówiąc ani słowa i nie spuszczał oczu z pani i z tablicy, umieszczonej nad łóżkiem, wie pani, tablica, na której zapisują nazwisko i wiek. Odczytywał: Franciszka Poivret, lat 50. Diana de

lenval lepiej brzmi, to prawda, ale dla zakochanego co to może znaczyć?

Jednak widać było, że bardzo był zdziwiony i nie mógł przejść do siebie. Musiałam mu powiedzieć, jak co jest, bo żal mi było chłopczaka. Do flu też!.. On się pani przyznał? Ujął sobie z dziesięć, piętnaście każdy może, i gdyby nie ta przeklęta tablica...!

Czy zaraz wyszedł? O nie, namyślał się jakby. Potem położył różę na stoliku i na palcach, aby pani nie obudzić, wysunął się po cichutku.

Nazajutrz gorączka pani się, wzmogła gwałtownie, dlatego nic nie powiedziałam. I już więcej nie przyszedł? Nie odpowiadał na listy? Co pani mówi?.. Nie byłaby się tego po nim spodziewała!.. Zie, że napisałam do niego? Pewnie! Gdyby było ją przezwalała...! Chciałam jak najlepiej...! Czy mogłam przypuścić, że ta wielka miłość to był słomiany ogień? Warte było czegoś lepszego! Niechże pani tak nie rozpacz!.. Nie teraz nie pomożemy, choćby do jutra powtarzać, że to była ostatnia pani miłość. Co?!.. Zemsta — mej strony?.. Chyba pani sama nie wie, co mówi. To się nazywa nagroda za wdzięczne serce!..

TL. Kw.

KULISY EFEKTOWNYCH POPISÓW magików i „odgadywaczy” myśli. Gra na ludzkiej naiwności

Ostatnio wzrosła liczba samowzawczych magnetizerów i magików, którzy na koncertach i w music-hallach popisują się odgadywaniem myśli, innymi telepatycznymi sztuczkami, przy pomocy „medium”, niby to uspiętego, w transie hipnotycznym. Popisy te polegają na dobrze odmyślonych i wyćwiczonych trickach, które naiwny widz uważa naprawdę za przejawy specjalnego daru jasnowidzenia i przenoszenia myśli na odległość. Weźmy na przykład popularną „szatkę”, która polega na widzeniu przedmiotu, znajdującego się wewnątrz zamkniętej szkatułki.

Wykonawca tej sztuki rozpoczyna, jak zwykle, od dłuższego przemówienia i wyjaśnienia, że towarzyszy jego, który jest jasnowidzącym, może zgadnąć jaki przedmiot dana osoba włożyła do szkatułki, którą on obecnie trzyma w ręku. Pokazuje w tym momencie widzom szkatulkę, o wieczku pomalowaną na różne kolory, po czym jeden z widzów kładzie do niej jakiś mały przedmiot, który właśnie przy sobie posiada, a który potem zostaje przez medium rozpoznany.

C cały sekret polega na różnokolorowych bokach, dnie i wierzchu szkatułki, również podzielonych na pola o różnych kolorach. Każdy kolor oznacza inną liczbę n.p. niebieski — 0, zielony — 1, czarny 2 i tak dalej. Eksperymentator w porozumieniu z „medium” układa sobie uprzednio, listę przedmiotów codziennego użytku, które mogą być bez trudu włożone do szkatułki i kataloguje je w porządku alfabetycznym, oznaczając każdy z nich odpowiednią cyfrą.

A więc 1 oznacza szpilkę, 2 — zapalniczkę, 3 — monetę, 4 — pióro, 5 — zapalniczkę, 6 — papieros, 7 — cygaro itd. Można w ten sposób posunąć się aż do 100, co na ogół wyczerpuje ilość przedmiotów, które mogą się znaleźć pod ręką danego widza. Za pomocą tej numeracji eksperymentator może z łatwością wskazać swemu pomocnikowi odpowiedni przedmiot.

Sztukę odgadywania myśli, które eksperymentator „przesyła” podobno swemu medium, za pomocą telepatii, wykonuje się w następujący sposób. Każdy ruch ręki i dotknięcie palca oznacza się odpowiednimi liczbami. I tak: dotknięcie dużego palca — oznacza literę a, drugiego — b, trzeciego — c, czwartego — d, piątego — e; palce lewej ręki oznaczają znowu inne litery pozostałe zaś litery alfabetu oznaczają się za pomocą dotknięcia ręką oczu, nosa, brody, piersi i ręki medium.

Oczywiście, że wszystkie tego rodzaju ćwiczenia wymagają odpowiedniej wprawy i „zgrania się” z partnerem, który ma być rzekomym medium, najmniejsza bowiem niedokładność w wykonaniu może spowodować „wyspanie się” obydwu magików przed publicznością.

Najtrudniejszym stosunkowo ćwicze-

nem jest komunikowanie danego słowa, które ma być powtórzone przez medium za pomocą specjalnie skonstruowanego przemówienia, składającego się ze zdań o początkowych literach,

oznaczonych uprzednio cyframi. Cyfry te odpowiadają znowu najmniejszym czynnościom jakich może widzieć żądać od me-

dium. A więc 1 — oznacza wstać, 2 — tańczyć, 3 — śpiewać i t.d.

Jak widzimy, stosując te trzy wyżej opisane metody, możemy z łatwością naśladować eksperymenty najslawniejszych hipnotyzerów i telepatów, a przynajmniej ożywić magicznymi sztuczkami jakiś towarzyski wieczór, czy zebranie rodzinne.

WYGODNA LOKOMOCJA.

Amerkańskie studentki korzystają chętnie ze zmotoryzowanych hulajnóg, którymi szybko przenoszą się z jednego gmachu uniwersyteckiego do drugiego, by zdążyć na wykłady.

Nawet zamrożone w bryle lodu bakterie nie tracą zdolności do życia.

Największą wrażliwość na wahanie temperatury wykazuje człowiek. Temperatura ludzkiego ciała, w zdrowym oczywiście organizmie, może się zmieniać w ciągu dnia o jeden stopień. Granice tych wahań, wahają się między 36° 34°.

Organizm, chory dopuszcza inne różnice temperatur. Największą temperaturą, w jakiej organizmowi ludzkiemu udało się utrzymać życie była temperatura 43° 2. Natomiast 34 — to dolna granica, obniżenie jej oznacza śmierć organizmu ludzkiego.

Tak wrażliwe są jednak tylko organizmy ludzkie. Zwierzęta i rośliny mają znacznie elastyczniejszą i odporniejszą konstrukcję. Na Syberii, gdzie temperatura spada do sześćdziesięciu kilku stopni poniżej zera, rosną modrzewie i brzozy, które tę temperaturę doskonale przetrzymują. Mało tego. Niektóre bakterie, zamro-

żone w bryle lodu, nie tracą zdolności do życia.

Dolne granice temperatury, w jakiej ustabilizować życie, może jednak zostać stworzona sztucznie. Granicą tą jest minus dwieście siedemdziesiąt stopni. W tej temperaturze zatraca już zdolność do życia spory grzybów pleśni.

Wszelkie bakterie giną także przy wysokiej temperaturze. Temperatura wrzenia wody zabija wszelkie życie organiczne. W gorących gejzerach Nowej Zelandii czy Islandii (temperatura gejzerów dochodzi do 120 stopni) nie ma żadnego życia organicznego.

Najgorętszym terenem, na którym jednak pulsuje jeszcze życie, są kupy siana i nawozu. Żyją tam bakterie, których działalność podnosi temperaturę „terenu” do 70 stopni.

Leonardo da Vinci w roku 1495-ym skonstruował pierwszy spadochron.

Spadochron nie jest wynalazkiem świeżej daty, jakkolwiek dopiero od chwili rozwoju lotnictwa został wydoskonalony. Wyłazł z głowy Leonarda da Vinci, który już w r. 1495 zbudował pierwszy spadochron. Spadochron ten nie różni się zasadniczo od tych, które są dziś stosowane, gdyż zasada, na której się opiera jego działanie jest zbyt prosta. Zadaniem spadochronu jest przeciwstawić siłę ciężkości ciągnącej ku dołowi możliwie wielki opór powietrza, któryby możliwie zwalniał tempo spadania. Człowiek, któryby skoczył bez spadochronu, spadłby z szybkością rosnącą z sekundy na sekundę. Ale prędkość ta rosłaby tylko do pewnych granic. W miarę wzrostu szybkości spadania wzrastałby bowiem opór, na który natrafiałoby ciało ludzkie, przując powietrze. Nakoniec przy pewnej szybkości spadania opór ten zrównałby się z siłą przyciągania ziemi i od tej chwili szybkość spadania nie wzrastałaby już dalej. To zrównanie siły ciężkości z oporem, jaki stawia powietrze zlatującemu w nim ciału człowieka nastąpiłoby jednak dopiero w chwili, w której szybkość spadania doszłaby do 200 kilometrów na godzinę. Upadając na ziemię z tą szybkością nie można byłoby liczyć na ocalenie. Inaczej ma się rzecz przy skoku ze spadochronem. Tam

zrównanie siły ciężkości z oporem powietrza następuje przy szybkości wynoszącej około 15 kilometrów na godzinę, czyli około 4 metrów na sekundę. Jest to mniej więcej ta szybkość, jaką się osiąga, skacząc z wysokości 5 metrów. — Pierwsze spadochrony stosowane w lotnictwie były w ten sposób skonstruowane, że tkwiły one w opakowaniu przytwierdzonym zapomocą linki do kadłuba samolotu. Z chwilą, gdy lotnik z samolotu wyskoczył, linka ta napinała się, a ciężar spadającego ciała lotnika wydobylał z opakowania spadochron, który się rozwijał. Dziś stosuje się spadochrony skonstruowane wedle pomysłu amerykańskiego lotnika Irwina. Przy tej konstrukcji lotnik ma na sobie cały spadochron wraz z opakowaniem, które nie jest bynajmniej do kadłuba samolotu przywiązane. Po wyskoczeniu z samolotu, lotnik pociąga za rączkę umieszczoną na piersi i w ten sposób wydobyla mały spadochronik, który z kolei wyrwa z opakowania spadochron właściwy. — Najważniejszą rzeczą jest przy spadochronie staranne złożenie go przed zapakowaniem. Jeśli bowiem linki spadochronu się poplątały ze sobą, spadochron nie rozwinąłby się i katastrofa byłaby pewna.

Gdy ci dokuczają dziąsła wyczyść zęby... mydłem.

W jednym z ostatnich zeszytów „Wiener med. Wochenschrift” ukazał się interesujący artykuł wiedeńskiego docenta dr W., na temat leczenia obuwania się dziąseł i ropotoku zębodołowego, t. zw. paradentoz, która, jak wiadomo, wywołuje w konsekwencji chwieianie się, a potem wypadanie zębów.

Chorobie zapobiec można przez mycie zębów silnie pieniącymi się pastami albo też po prostu zwykłym mydłem. Piana wciśnięta dobrze w uchyłki mięsiste i oczyszcza je skutecznie. Obecnie niektóre fabryki sporządzają dla zdrowych normalnych osób pasty do zębów pieniące się, aby za pomocą piany usuwać resztki pokarmów z przestrzeni międzyzębowych. Dla zdrowych zębów takie pasty pieniące się są oczywiście zupełnie wystarczające. W przypadku paradentozy jednak okazuje się ich działanie niedostateczne. — Znacznie lepsze jest natomiast w tych przypadkach zwykłe mydło do prania, użyte jako „pasta do zębów”. Szczoteczką do zębów pocieramy parokrotnie mydło do

prania, po czym czyścimy zęby tak samo jak zwykłą pastą. Poleca się przy tym używać zwykłego, żółtego mydła do prania (a nie n.p. mydła do golenia, które daje inną i dla zębów mniej korzystną pianę).

Używanie zwykłego mydła do czyszczenia zębów w przypadku paradentozy, jest o tyle niewystarczające, że mydło nie posiada mechanicznego działania oczyszczającego, dlatego też po przeczyszczeniu zębów i dziąseł mydłem należy jeszcze do dokończenia wyczyścić je zwykłym proszkiem do zębów.

Powtarzamy raz jeszcze, że czyszczenie zębów zwykłym mydłem wskazane jest tylko dla osób, cierpiących na paradentozę, a nie dla osób zdrowych. Dla normalnego użytkownika wystarczy najprostszy zwykły proszek, albo też jakakolwiek pasta do zębów.

PODSŁUCHANE

TRZEŚWY OJCIEC.

Matka: — Kiedy wieczorem przyjdzie pan Jerzy, zaśpiewaj mi jakąś piosenkę, Janinko!

Ojciec: — Tak zaśpiewaj moje dziecko! Wystaw jego miłośną na próbę!

MOŻNA I TAK.

Lekarz: — Gdzie pan ma ból? W głowie?

Pacjent: — Nie, w stawie. W głowie nie mam.

SILNEJ FLOTY WOJENNEJ I KOLONIJ.

Lewis Allen BROWNE

ZEMSTA MILIONERKI

Przekład autoryzowany.

POWIEŚĆ

6

— Ale, ciociu — tysiąc pięćset dolarów na mnie wydał i mówi, że może mi zapewnić dostatni byt... Ja naturalnie nie chcę za niego wyjść. W ogóle nie myślę wychodzić za mąż póki się nie zakocham.

— Zatelefonuj do niego, że nie możesz z nim jutro jechać, bo musisz iść ze mną w odwiedziny.

Enid posłuchała dobrej rady. Thorpe, choć niezadowolony, opanował się jednak i powiedział:

— Trudno, więc od niedzieli za tydzień, moja droga Enid.

Wieczorem, gdy Enid poszła się położyć, Janice miała z braterstwem poważną rozmowę. Myśl jej nie bardzo im się podobała, lecz musieli ustąpić.

— Enid — zaczęła nazajutrz panna Cowles, gdy znalazły się w hamakach pod drzewami. — Zabieram cię z sobą do Nowego Jorku.

— Cudownie, ciociu, ale ja nie mogę. Przecież pan Thorpe...

— Właśnie ze względu na jego osobę. Rozumie się, nie wyjdiesz z niego. Jestem pewna, że wyrobię ci posadę u pani Bristow. To dama z towarzysztwa, która straciła cały majątek i dorabia się z powrotem na magazynie mód.

Enid tak była podniecona i uszczęśliwiona, że nie wiedziała, jakimi słowami wyrazić swoją radość. Roito jej się, że wprędce spłaci opiekuna i będzie prowadziła w Nowym Jorku wraz z ciotką, niezależne, szczęśliwe życie.

W poniedziałek Janice zatelefonowała do Flory Bristow, właścicielki znanego domu mód pod firmą „Joie”.

Usłyszawszy, że Enid jest inteligentna i bardzo piękna, pani Bristow rzekła:

— Potrzebuję właśnie jeszcze jednej rozwodzicielki. Niech przyjdzie ta panienska.

Enid nie posiadała się z radości. Zwierzyła się ze swego szczęścia niektórym znajomym, ale Thorpe’a uniknęła z obawy, żeby jej nie zrobił sceny. Postanowiła napisać do niego z Nowego Jorku i jednocześnie przesłać mu część pierwszotygodniowego zarobku na spłatę długu.

Miały wyjechać w sobotę wieczorem. W południe tego dnia przed domek Cowlesów zjechał samochodem Thorpe i zażądał widzenia się z Enid. Janice wyszła z nią razem. Thorpe oświadczył, że chce pomówić z Enid w cztery oczy. Janice potrząsnęła głową.

— Jeżeli pani zamierza zabrać Enid do Nowego Jorku — oznajmił adwokat — to ja na to nie pozwolę.

— Pan nie ma prawa trzymać jej tutaj — odparła panna Cowles.

— Owszem, mam prawo. Jestem jej opiekunem. Do czasu jej pełnoletności jestem za nią odpowiedzialny — oznajmił twardo.

III.

— Nawet jeżeli pan jest opiekunem Enid — rzekła Janice tonem raczej pojednawczym, niż zaczepnym — to pan nie ma prawa zakazywać jej swobody ruchów.

— Widzi ciociu? Nie nie robimy! — zawołała Enid, wybuchając płaczem. Rozpacz dziewczyny sprawiła, że Janice postanowiła działać, jakkolwiek spodziewała się

jeszcze dopiąć swego na drodze dyplomatycznej.

— Enid jest nadal pod moją opieką. Jeszcze przez trzy lata musi podlegać mojej władzy w tym stopniu jakby była moją córką. Jako opiekun nie zgadzam się, żeby jechała do Nowego Jorku. Tam nie ma miejsca dla panielki ze wsi, zwłaszcza tak pięknej jak Enid.

Thorpe powiedział to z miłym uśmiechem. Na koniec dodał:

— Widzi pani, tu jest coś więcej. Jesteśmy zaręczeni. Ślub w lipcu.

— Ona wcale nie pragnie...

— Panny lubią się droczyć. W głębi duszy Enid jest przeświadczone, że tak będzie dla niej najlepiej.

— Czy to sprawiedliwie, żeby pan jako opiekun zamknął jej drogę do korzystnej posady? Będzie mieszkala ze mną, a pan przecież wie, jaką mam opinię. Właśnie pan również, że matka Enid była moją najserdeczniejszą przyjaciółką. Postaram się, żeby jej było dobrze i żeby powoli spłacała panu swój dług.

— Głupstwa pani wygaduje, panno Janice. Enid jest pod moją opieką i nie puszcza jej do Nowego Jorku. Sądzę, że przysługuję słusność.

— Ale panie mecenasie, kiedy ja chcę jechać — ja chcę jechać z ciotką. Czy nie mogłabym pojechać? Gdyby pan koniecznie chciał, mogłabym później wrócić.

Enid przestała płakać. Pod wpływem szalonego gniewu, że chcą jej wydrzeć tak świetną okazję, nagle wstąpiła w nią energia.

— Nie pojedziesz do Nowego Jorku, moja mała. W razie oporu będę zmuszony kazać cię aresztować — groźnie zapowiedział Thorpe.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

Pełna tabela wygranych.

PIERWSZE CIĄNIENIE
 50.000 zł — 83283
 5000 zł — 144566
 2000 zł — 21647
 1000 zł — 105362 189026.
 500 zł — 145576
 400 zł — 66214 121273 186337
 200 zł — 32178 44198 50840 116236

185029
 150 zł — 950 4383 16183 10090 23918
 81007 43278 45204 48881 55822 62422
 71256 74172 86239 86400 89400 93808
 93987 100176 101214 135077 139038
 143840 150900 170272 179614

370 1185 432 579 662 66 715 888 3264 753 4339 82
 304 71 761 852 65 5158 233 66 69 624 7486188 226 31 355
 41 404 5 506 24 628 7124 266 330 805 81 27 81 595 81
 703 986 9125 221 509 17 707
 101048 393 689 11746 808 12179 256 435 685 13087
 217 410 541 638 59 537 909 14225 38 329 534 656 858 991
 15041 81 170 274 321 568 611 933 42 16092 104 17 255 413
 519 74 668 17038 915 18790 19028 233 396 500 35 72 3
 812 766
 20192 219 308 15 419 57 678 82 21002 340 536 83 721
 60 22155 285 370 436 84 621 897 942 23236 91 304 444 582
 695 727 846 943 24071 155 296 302 82 542 54 639 51 85
 817 25044 84 97 438 26164 87 213 17 686 739 270310 521
 84 687 717 29 47 811 903 41 65 28256 714 924 58 29076 124
 50 67 218 428 53 537 719 88 889

30125 411 39 40 55 80 654 31177 260 620 99 785 32316
 63 484 591 631 44 794 838 33124 273 719 34002 70 175
 274 367 474 701 17 84 928 46 35306 36276 519 631 72 37120
 385 98 667 832 64 38189 92 257 61 369 445 872 959 39257
 416 632 834
 40058 61 87 135 473 635 707 41266 307 62 560 666
 731 927 86 42111 47 74 742 78 43012 26 176 210 51 304
 999 835 962 44656 754 865 98 973 45022 26 109 13 417 90 850
 839 919 46015 98 346 434 689 736 47085 160 55 65 534
 727 39 987 89 48066 77 156 460 578 794 935 49066 278
 46 518 520 72 861 72

30009 56 128 352 574 98 519 735 803 7 51107 254
 467 708 947 51 52012 30 9 126 96 209 322 517 31 53214 34
 353 54050 134 50 85 251 60 371 431 491 6 55367 822 28 76
 93 935 56088 485 638 726 829 52781 321 424 501 815
 60 5 999 58029 143 282 332 488 659 771 851 79 944 59001 294
 324 37 540 3 70 607 838
 60137 63 216 302 31 41 8 423 520 838 66 61020 143
 409 765 85 826 900 13 62014 25 66 91 206 22 71 80 850
 63104 78 370 485 500 64034 274 400 77 893 6394 794
 66665 138 317 449 600 58 87 873 67013 236 75 526 613
 744 905 68611 498 575 605 10 51 743 992 69114 39 53 267
 381 404 844 991

70356 357 341 80 710 24 811 94 71027 72 87 294 454
 379 81 414 45 430 720 72111 51 299 408 741 905 73302 82
 453 89 714 71 975 74057 110 317 37 442 32 718 918 72521
 590 682 707 839 962 858 76034 293 345 402 92 739 73701
 119 73 871 61 704 49 835 47 9 78137 60 546 605 38 54
 915 915 41 79001 465 757 85 870 990
 80077 190 316 861 932 42 803 831 521 698 976 82031
 93 114 15 34 9 240 574 784 889 83033 241 338 61 554 742
 84032 103 61 251 66 315 62 728 93 856 931 85417 86 513
 47 50 722 33 83587 569 648 707 20 82 898 901 57415 566
 615 53 845 78 86 88321 422 800 63 89119 229 350 607
 90037 64 163 407 879 915 91239 428 581 670 728 899
 92071 318 304 331 799 930 56 93040 58 98 280 334 526
 529 735 45 803 94265 90 445 603 933 93118 59 65 304 59
 79 642 39 96013 31 122 47 80 240 414 521 48 97005 228
 38 486 667 899 912 53 98044 128 96 286 345 534 50 2 674
 99385 484 635 818

100176 290 426 79 82 566 688 740 948 101097 363 43
 466 603 714 102560 409 600 2 878 103093 139 97 475 326
 79 609 867 104025 88 145 519 79 77 603 782 883 105191
 272 449 611 979 722 7 811 27 106040 91 322 521 844 75 904
 95 107366 449 604 108012 18 765 873 919 50 90 109124 28
 179 96 481 635 713
 110306 11191 852 902 112328 430 533 730 800 822 974
 1113050 179 337 55 99 940 88 114178 235 317 531 741 512
 115139 57 259 343 617 26 822 48 929 116146 78 83 375 800
 601 53 92 733 981 117148 486 678 830 67 72 118046 86 263
 9 479 66 377 758 865 914 119007 74 384 534 601 920 63
 120157 350 6 764 96 809 121458 927 96 122174 89 160
 83 669 787 123556 88 733 847 57 970 124098 300 558 659
 83 123016 39 686 841 57 10 126287 67 926 127069 128158
 540 50 777 129687 177 202 61 359 493 763 898 962
 130081 524 637 43 71 778 131012 177 97 518 608 54 954
 132060 45 133222 383 134118 340 678 746 55 133036 59 407
 616 48 915 136040 529 78 85 827 984 137317 777 867 88
 138036 281 434 584 629 939 139053 194 229 323 9 474 510
 605 839 140182 329 305 905

141007 95 839 953 69 142081 121 308 483 92 502 740
 999 143028 44 297 743 64 856 144169 578 82 712 967 145161
 226 397 760 850 146042 183 219 476 661 864 147298 454
 531 639 148215 38 51 303 25 30 47 872 149296 994

150212 576 600 900 152401 542 957 153301 38 663 896
 154195 294 543 797 155007 100 520 898 971 156081 120 279
 516 28 82 607 775 906 157140 248 309 16 424 613 158300
 134 372 515 659 159002 107 704
 160111 385 97 811 942 94 161392 482 737
 162135 339 667 163015 84 867 164152 304 421
 828 68 65195 259 166290 648 754 832 95 167351
 520 648 857 930 168053 67 106 861 169165
 521 885 956 95
 170297 360 77 57 675 822 932 171060 636
 91 787 172191 235 427 31 734 810 943 7 173260
 48 764 174889 980 175389 548 50 747 845
 176264 439 585 804 16 948 177015 19 89 121
 46 866 424 174163 85 200 54 350 865 179275
 371 86 514 48 751 899 978
 180466 824 97 927 181013 266 415 1820122
 3 272 423 627 78 732 76 183028 638 184785
 185410 71 546 746 186002 263 365 611 793
 902 187424 39 527 811 42 188190 768 93 810
 62 189121 230 343 610 24 833
 190044 306 861 191591 752 94 192027 203
 735 820 193359 408 572 86 669 92 193 54 194100
 80 283 716 851 961 81

DRUGIE CIĄNIENIE
 20 tys. zł — 78112
 5 tys. zł — 39841 59961
 2 tys. zł — 99359 60186
 1 tys. zł — 179101
 500 zł. 90459 102442 126353 161291
 190271
 400 zł — 35071 61837 69520 87088
 108844 111309
 200 zł — 997 8783 16954 30641 34619
 48919 55116 55323 80351 86634 105735
 117768 139647 146574 168226 174232
 173413
 150zł — 3456 3539 10938 50180 50953
 55894 68077 71825 92805 101070 105792
 112971 113581 112398 120132 123675
 126081 151973 151407 152534 168428
 179366

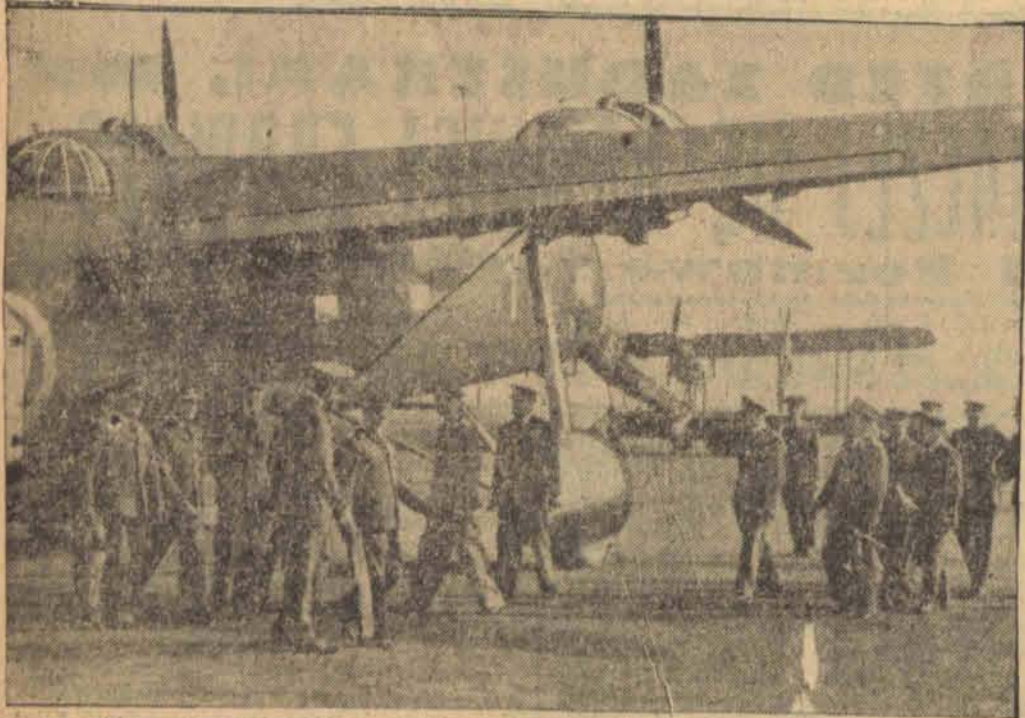
CIĄNIENIE DRUGIE
 376 994 1100 354 460 62 71 547 931 36 2079
 133 3319 685 818 4526 645 84 864 5058 280
 615 6315 480 587 745 7012 257 524 88 769
 965 8045 167 405 9144 564
 10026 472 701 11143 12042 4506 734 875
 13520 609 852 14084 720 837 15809 661 16185
 181 862 17074 324 67 419 18144 89 429 584
 685 823 19000 256 55
 29145 21131 659 22324 82 534 24196 834
 91 696 78 782 816 25029 761 26016 484 27014
 298 447 70 576 28666 749 73 74 29982
 30936 31061 128 282 345 674 669 844 32508
 866 38285 52 703 81 982 84271 95 488 923
 35058 214 918 36149 557 37404 598 38098 166
 606 39117 938
 40058 138 783 853 41430 42034 624 869
 902 43275 401 654 710 842 44493 45066 888
 443 46022 300 470449 48205 542 730 835 49825
 50328 30 729 51165 451 758 917 52803 53464
 517 770 54342 494 55209 993 56619 94 862
 57372 567 757 58145 368 650 59566
 60042 171 246 77 701 825 90 61247 853
 62198 236 99 442 70 504 63077 193 275 348
 419 904 8 64226 366 65009 66056 189 381 469
 83 87726 43 68362 576 69287 365 41
 70081 437 565 71315 415 72421 532 696
 872 949 51 73078 111 439 854 74056 486 666
 865 983 76556 825 76558 706 77506 637 80
 85 78411 642 899 79059 489 500 741 89
 80604 721 912 44 81037 415 91 83211 13
 570 77 693 84282 321 571 885 85539 86076 534
 699 87541 622 927 77 88021 380 94 535 44 904
 53 89055 334 562 706 841
 90207 547 992 9121 98 430 99 892 92864
 94038 255 483 552 755 62 94147 360 609 59222 46
 96105 66 72 212 41 353 914 907 97190 479 567
 59 717 98680 784 817 90127 73 373 515
 100279 381 805 102246 373 425 617 852 103358
 419 104567 644 85 105236 923 106097 308 107427
 56 108557 683 814 917 97 109429 759 63 814
 111899 112396 113131 681 114050 150 764 907
 115415 740 116477 117168 413 903 118826 119123
 474 611
 120473 841 986 121245 359 736 122292 123316
 124127 506 745 125570 126093 338 605 780 912
 128048 129787
 130370 618 990 131309 483 132602 998 133226
 134790 135222 24 64 82 383 548 984 136295 595
 867 137300 525 783 138580 827 139756 957
 140091 381 141143 142624 903 143089 127 469
 841 144226 145132 334 433 767 146023 47 166 217
 786 880 147769 148525 649 94 149096 138 336 755
 150414 604 151155 269 890 152221 523 58 890
 153122 71 82 233 341 154112 686 704 7 155914
 156273 560 157250 385 96 651 983 158106 281
 418 159055
 160955 161272 75 162429 163030 78 259 390

CIĄNIENIE DRUGIE
 376 994 1100 354 460 62 71 547 931 36 2079
 133 3319 685 818 4526 645 84 864 5058 280
 615 6315 480 587 745 7012 257 524 88 769
 965 8045 167 405 9144 564
 10026 472 701 11143 12042 4506 734 875
 13520 609 852 14084 720 837 15809 661 16185
 181 862 17074 324 67 419 18144 89 429 584
 685 823 19000 256 55
 29145 21131 659 22324 82 534 24196 834
 91 696 78 782 816 25029 761 26016 484 27014
 298 447 70 576 28666 749 73 74 29982
 30936 31061 128 282 345 674 669 844 32508
 866 38285 52 703 81 982 84271 95 488 923
 35058 214 918 36149 557 37404 598 38098 166
 606 39117 938
 40058 138 783 853 41430 42034 624 869
 902 43275 401 654 710 842 44493 45066 888
 443 46022 300 470449 48205 542 730 835 49825
 50328 30 729 51165 451 758 917 52803 53464
 517 770 54342 494 55209 993 56619 94 862
 57372 567 757 58145 368 650 59566
 60042 171 246 77 701 825 90 61247 853
 62198 236 99 442 70 504 63077 193 275 348
 419 904 8 64226 366 65009 66056 189 381 469
 83 87726 43 68362 576 69287 365 41
 70081 437 565 71315 415 72421 532 696
 872 949 51 73078 111 439 854 74056 486 666
 865 983 76556 825 76558 706 77506 637 80
 85 78411 642 899 79059 489 500 741 89
 80604 721 912 44 81037 415 91 83211 13
 570 77 693 84282 321 571 885 85539 86076 534
 699 87541 622 927 77 88021 380 94 535 44 904
 53 89055 334 562 706 841
 90207 547 992 9121 98 430 99 892 92864
 94038 255 483 552 755 62 94147 360 609 59222 46
 96105 66 72 212 41 353 914 907 97190 479 567
 59 717 98680 784 817 90127 73 373 515
 100279 381 805 102246 373 425 617 852 103358
 419 104567 644 85 105236 923 106097 308 107427
 56 108557 683 814 917 97 109429 759 63 814
 111899 112396 113131 681 114050 150 764 907
 115415 740 116477 117168 413 903 118826 119123
 474 611
 120473 841 986 121245 359 736 122292 123316
 124127 506 745 125570 126093 338 605 780 912
 128048 129787
 130370 618 990 131309 483 132602 998 133226
 134790 135222 24 64 82 383 548 984 136295 595
 867 137300 525 783 138580 827 139756 957
 140091 381 141143 142624 903 143089 127 469
 841 144226 145132 334 433 767 146023 47 166 217
 786 880 147769 148525 649 94 149096 138 336 755
 150414 604 151155 269 890 152221 523 58 890
 153122 71 82 233 341 154112 686 704 7 155914
 156273 560 157250 385 96 651 983 158106 281
 418 159055
 160955 161272 75 162429 163030 78 259 390

CIĄNIENIE DRUGIE
 376 994 1100 354 460 62 71 547 931 36 2079
 133 3319 685 818 4526 645 84 864 5058 280
 615 6315 480 587 745 7012 257 524 88 769
 965 8045 167 405 9144 564
 10026 472 701 11143 12042 4506 734 875
 13520 609 852 14084 720 837 15809 661 16185
 181 862 17074 324 67 419 18144 89 429 584
 685 823 19000 256 55
 29145 21131 659 22324 82 534 24196 834
 91 696 78 782 816 25029 761 26016 484 27014
 298 447 70 576 28666 749 73 74 29982
 30936 31061 128 282 345 674 669 844 32508
 866 38285 52 703 81 982 84271 95 488 923
 35058 214 918 36149 557 37404 598 38098 166
 606 39117 938
 40058 138 783 853 41430 42034 624 869
 902 43275 401 654 710 842 44493 45066 888

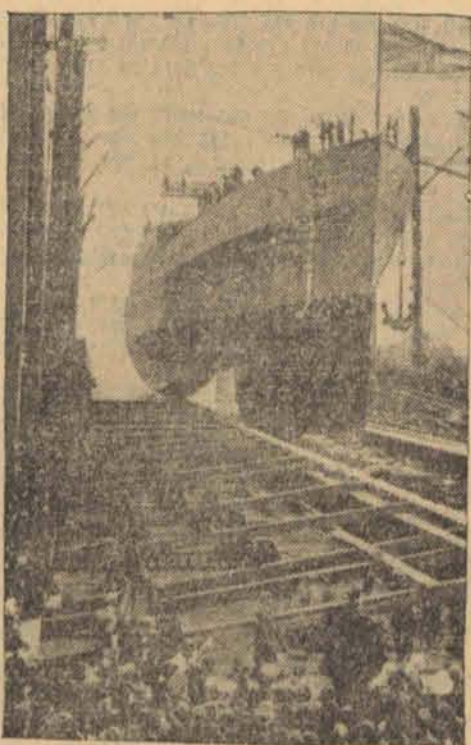
ŚWIAT NA KLISZY FOTOGRAFICZNEJ.

Szef niemieckiego lotnictwa w Anglii.

Szef niemieckiego lotnictwa, general Milch odwiedził w towarzystwie generała Udet'a znanego pilota akrobatycznego, angielskie lotnisko w Mildenhall koło Londynu.

Nieustanne zbrojenia w Brytanii.

W Devonport spuszczone na wodę nowy krążownik „Gloucester”, który będzie rozwijał szybkość 32 węzłów (blisko 60 km) na godzinę.

Abisynia pod znakiem faszystów.

Organizacje faszystowskie w zajętej przez Włochów Abisynii rozwijają się coraz bardziej. Reprodukujemy zdjęcie przedstawiające fragment z uroczystego wręczenia przez córkę króla Abisynii p. Ines Graziani nowego sztandaru faszystowskiemu legionowi pracy w Addis Abebie, którym specjalnie opiekuje się sekretarz generalny partii faszystowskiej min. Starace.

Wizytacje ks. nuncjusza apostolskiego

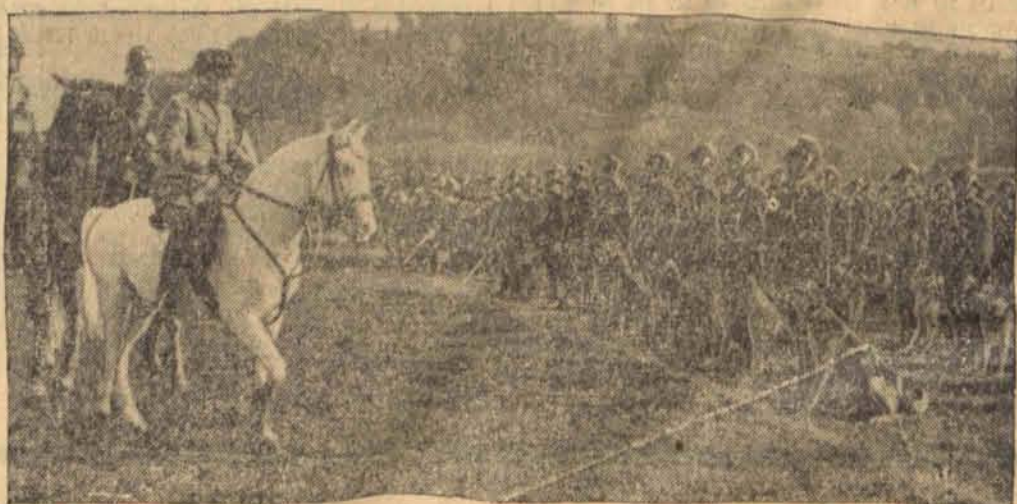
J. E. ks. arcybiskup Filip Cortesi, nuncjusz apostolski, dokonał w ostatnich dniach wizytacji apostolskiej szeregu kościołów na terenie woj. wileńskiego, nowogródzkiego i białostockiego. Podczas pobytu w Wilnie ks. Nuncjusz złożył w towarzystwie ks. arcybiskupa-metropolity wileńskiego Jędrzejowskiego i przedstawicieli władz z woj. Bocińskiego, hołd Sercu Marszałka Piłsudskiego na cmentarzu Rossa. Ks. Nuncjusz złożył na płycie Mauzoleum piękną wiązkę biało-żółtych chryzantem, opasaną wstęgami o barwach papieskich, oraz wpisał się do księgi pamiątkowej, który to moment przedstawia reprodukowane przez nas zdjęcie.

Echa uroczystości Kaszubów dla piechoty morskiej.

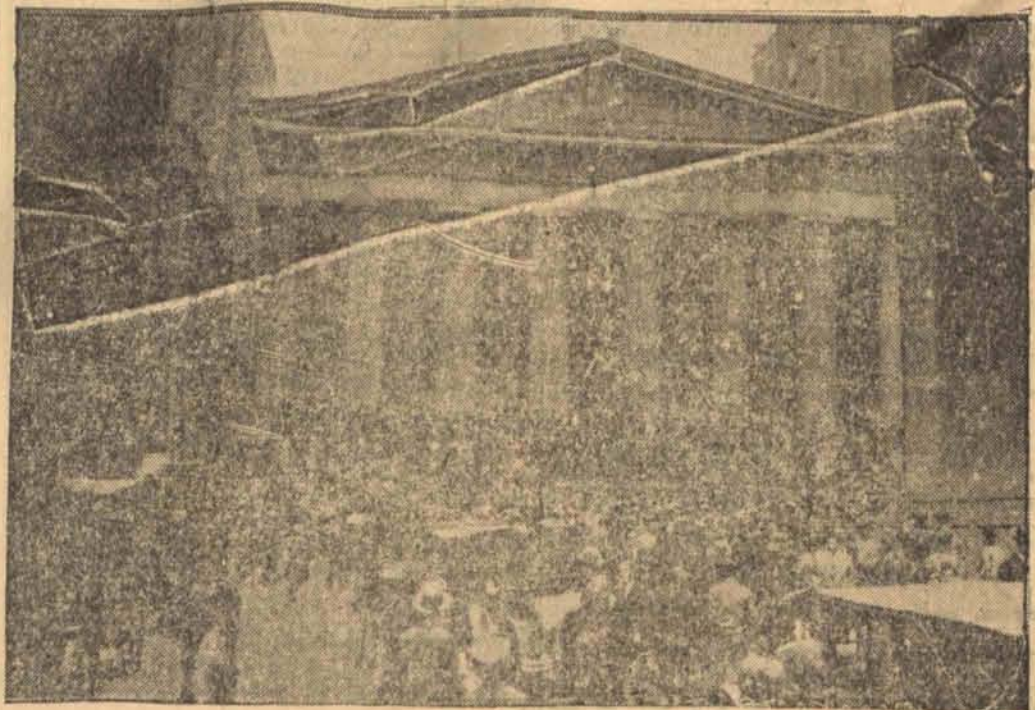
W związku z uroczystym przekazaniem w Wejherowie daru ludności kaszubskiej dla armii, a mianowicie sztandaru dla batalionu morskiego i 11 karabinów maszynowych, reprodukowujemy zdjęcie przedstawiające grupę polskich rybaków, którzy na symbolicznym kutrze przedelfowali przed gen. Kasprzyckim, śpiewając pieśń „Nie damy morza”.

Rewia rzymskiej policji przed Mussolinim.

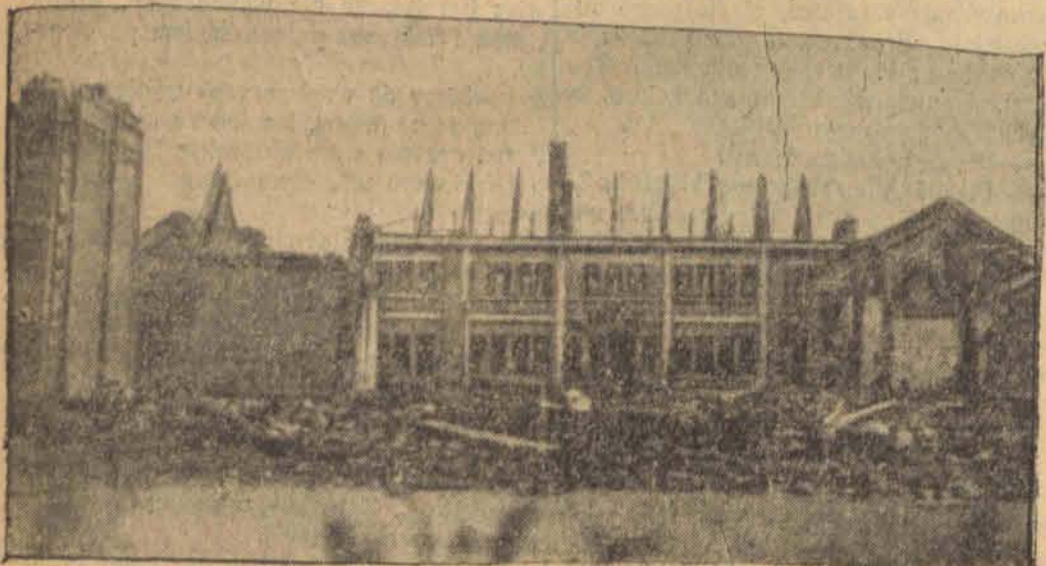
Na rozległych błoniach Villa Giori odbyła się przed Mussolinim rewia rzymskiej policji. Na zdjęciu Duce przejeżdża przed frontem oddziału z psami policyjnymi.

„Czarny poniedziałek” giełdy nowojorskiej.

W poniedziałek nawiedził giełdę nowojorską spadek kursów, jakiego nie pamiętają od 1929 roku. Na zdjęciu tłumy ogarniętych paniką spekulantów przed gmachem giełdy na Wallstreet.

Zniszczony pałac rządowy w Tientsinie

Łupnie zniszczony i spalony wskutek bombardowania z samolotów japońskich pałac rządowy w Tientsinie.

Zasłużeni włościanie

Fragment z dekoracji przez Premiera Składkowskiego Krzyżami Zasługi osób, zasłużonych dookoła organizacji i budowy gmachu Gminnej Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej w Zdunach.

NA SZUBIENICY.

W Coal Dale (Pensylwania) powiesili robotnicy kulty, przedstawiające pracodawcę oraz działaczy związków zawodowych, którzy według ich mniemania nie dość energicznie bronią ich interesów swych mocodawców.

Początek sezonu łyżwiarskiego.

Czechosłowacka mistrzyni łyżew Vera Hrubá przybyła do Berlina, gdzie w sobotę rozpoczyna się na sztucznym torze lodowym turniej o mistrzostwo Europy.